

PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR**ÎNTREBARE**

Adresată: Domnului Claudiu Năsui, ministrul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului

De către: Deputat Dumitrița GLIGA

Circumscripția electorală nr. 28, Mureș

Data: 07.06.2021

Obiectul întrebării: Prăbușirea industriei zahărului din România/Închiderea fabricii de zahăr din Luduș, județul Mureș

Domnule ministru,

Industria zahărului din România, cândva printre cele mai dezvoltate din țările fostului bloc comunist, traversează momente dramatice, care o fac să fie azi în pragul extincției. Din 33 de unități procesatoare de sfeclă de zahăr, câte avea România în 1989, mai există funcționale doar două. Acestea asigură cel mult o treime din consumul intern, pentru acoperirea diferenței recurgându-se sistematic la importuri, în valoare de aproximativ 400-500 de milioane de euro anual.

Zilele trecute, presa economică și cea locală din județul Mureș au adus în atenția opiniei publice faptul că patronatul francez al fabricii de zahăr din Luduș (Tereos România SA), una dintre ultimele rămase în activitate, ia în calcul lichidarea afacerii din România, fie prin vânzarea integrală, fie prin vânzarea activelor fabricii. Interesant de semnalat e că, la momentul privatizării, în 1998, Zahărul SA Luduș avea profit și oferea locuri de muncă pentru mai bine de 1.000 de localnici. Acum, mai lucrează acolo doar 184 de persoane, care riscă să îngroașe curând numărul șomerilor.

Din păcate, ca în multe alte cazuri de privatizări dubioase, pentru fabrica de zahăr din Luduș, ca de altfel pentru întreaga industrie românească de profil, privatizarea a fost sinonimă cu reculul și cu jaful.

Profitul fabricii din Luduș a fost drenat spre exterior, comercializarea zahărului făcându-se aproape exclusiv printr-un SRL controlat de patronatul francez, după cum informa presa de investigații, la începutul anilor 2000. Așa a ajuns, în principal, în prag de faliment, una dintre cele mai mari fabrici de zahăr din România și singura care prelucrează sfecla de zahăr cultivată în Podișul Transilvaniei.

Domnule ministru,

Țara a importat, anul trecut, aproape dublul cantității de zahăr importate în 2010, potrivit cifrelor făcute publice de ministerul de resort. Producția de zahăr românesc, din sfeclă, s-a înjumătățit, de la circa 200.000 de tone în 2014, la sub 100.000 de tone anul trecut. Importurile, însă, au ajuns să fie de cinci ori mai mari decât producția internă, anul trecut.

Pe scurt spus, industria românească a zahărului e pe punctul de a fi lichidată integral, cu toate consecințele nefaste ce decurg de aici.

În raport cu situația prezentată, care ține de siguranța alimentară a României și având în vedere că azi e Ziua Mondială a Siguranței Alimentare, vă întreb, domnule ministru:

* Are Guvernul vreun plan de măsuri ori o strategie pentru a salva de la dispariție industria românească a zahărului?

* Ce măsuri intenționați să luați, în cadrul Executivului, pentru a ajuta/stimula investitorii din domeniul industriei românești a zahărului să poată să își continue activitatea în contextul economic actual?

Solicite răspuns scris.

**Deputat,
Dumitrița Gliga**